

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 33Cb/246/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112232882
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Ilenin
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2021:1112232882.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom JUDr. Lukášom Ileninom v spore žalobkyne BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Hviezdoslavovo námestie 25, IČO: 36 833 533, zastúpenej Mgr. Michalom Bizoňom, LL.M., advokátom so sídlom v Bratislave, Hviezdoslavovo námestie 25, proti žalovanej Bratislavský a spol., s.r.o., so sídlom v Bratislave, Moskovská 13, IČO: 35 873 965, zastúpenej JUDr. Zuzanou Srnákovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Podbrezovská 39, o zaplatenie 3.015 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 1.200 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.200 eur od 02.06.2012 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu žalobkyne zamietá.

III. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 20,40 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I 05.10.2012 domáhala, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť jej sumu 3.015 eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania od 02.06.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. V žalobe uviedla, že 28.09.2010 žalovaná udelila žalobkyni plnomocentvo na zastupovanie v konaní o reálne peňažné plnenie z poistnej udalosti a vydanie veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 58C/54/2010 až do jeho právoplatného skončenia a zároveň žalovaná žalobkyni odovzdala písomnú agendu k veci. Dňa 01.10.2010 strany sporu podpísali zmluvu o poskytovaní právnych služieb (ďalej aj „zmluva“). Žalobkyňa prevzala právne zastúpenie žalovanej vo vyššie označenom konaní a poskytla jej komplexné právne služby. Za právne služby poskytnuté v uvedenom súdnom konaní žalobkyňa priebežne vystavila žalovanej faktúry nasledovným spôsobom: faktúra č. 154/2010 zo dňa 29.10.2010 na sumu 3.412,50 eura bez DPH za 22 hodín a 45 minút právnych služieb, faktúra č. 65/2011 zo dňa 04.05.2011 na sumu 1.500 eur bez DPH za 10 hodín právnych služieb, faktúra č. 135/2011 zo dňa 12.10.2011 na sumu 1.612,50 eura bez DPH za 10,75 hodín právnych služieb, faktúra č. 173/2011 zo dňa 20.12.2011 na sumu 300 eur bez DPH za 2 hodiny právnych služieb a faktúra č. 50/2012 zo dňa 30.03.2012 na sumu 450 eur bez DPH za 3 hodiny právnych služieb. Vo všetkých faktúrach bola žalovanej podľa dohody účtovaná za právne služby hodinová odmena v sadzbe 150 eur bez DPH za 1 hodinu poskytnutých právnych služieb. Žalovaná všetky faktúry žalobkyni zaplatila v celej ich výške a nenamietala spôsob účtovania ani výšku odmeny žalobkyne za právne služby. V dňoch 12.04.2012 - 17.04.2012 žalobkyňa vypracovala písomné záverečné vyjadrenie, ktorým sumarizovala podstatu súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 58C/54/2010, vyjadrila sa k vykonaniu dokazovania a zhrnula skutkové a právne otázky. Žalobkyňa dňa 18.05.2012 zastupovala žalovanú aj na záverečnom pojednávaní v spomenutom súdnom spore.

Za uvedené právne služby vystavila žalovanej faktúru č. 74/2012, ktorou žalobkyňa účtovala žalovanej 16,75 hodín právnej služby v sadzbe 150 eur/hodina, t. j. celkovo sumu 3.015 eur vrátane DPH. Faktúra č. 74/2012 bola doručená žalovanej dňa 25.05.2012 a splatná dňa 01.06.2012. Žalovaná faktúru č. 74/2012 odmietla zaplatiť, túto žalobkyni vrátila a ako dôvod jej vrátenia uviedla jej neadekvátnu výšku vzhľadom na výsledok súdneho sporu. Žalobkyňa považovala odmenu za 16,75 hodín právnych služieb za vyfakturovanú dôvodne, avšak v záujme zmierného vyriešenia veci a predídeniu súdnemu sporu žalobkyňa i napriek tomu že odmena za poskytnutie právnych služieb bola vyfakturovaná za skutočne dodané právne služby a v dohodnutej sadzbe bola ochotná žalovanej poskytnúť zľavu. Žalovaná na ponuku na zľavu reagovala listom z 21.08.2012, v ktorom uviedla, že nežiada zľavu za poskytnuté právne služby, ale storno celej faktúry č. 74/2012. Túto požiadavku žalovanej označila za takú, ktorá nemá oporu v zmluve a ani v právnych predpisoch. Žalovaná tak fakticky žiadala poskytnutie právnych služieb zadarmo, pričom neuviedla žiaden racionálny ani právne obhájiteľný dôvod, prečo by mala mať nárok na poskytnutie právnych služieb zadarmo, bez nároku žalobkyne na zmluvne dohodnutú odmenu. Žiadala preto, aby súd rozhodol tak, ako je uvedené v úvode tohto bodu. K žalobe priložila už vyššie označené faktúry, doklady o úhradách jednotlivých faktúr, list žalovanej označený ako „vrátenie faktúry č. 74/2012“, oznámenie žalobkyne žalovanej z 09.08.2012 a odpoveď žalovanej adresovanú žalobkyni z 21.08.2012.

2. Na základe tvrdení žalobkyne vydal Okresný súd Bratislava I 10.10.2012 platobný rozkaz sp. zn. 33Rob/213/2012, ktorým žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel. Proti tomuto platobnému rozkazu podala žalovaná odpor. V odpore uviedla, že žalobkyňou uplatnený nárok na zaplatenie žalovanej sumy je neoprávnený, neopodstatnený a nie je dostatočne odôvodnený. Mala za to, že výška fakturovanej sumy nie je dostatočne odôvodnená a je potrebné vykonať dokazovanie. Poukázala na neúčelnosť fakturovaných právnych služieb, a to vzhľadom na ich nadhodnotený hodinový rozsah, ako aj na samotný nepriaznivý výsledok sporu. Žalobkyňu uplatnený nárok neuznala, čo do dôvodu a výšky.

3. K odporu žalovanej sa vyjadrila žalobkyňa podaním doručeným súdu 27.12.2012. Namietala ničím nepodložené tvrdenie žalovanej o tom, že nárok žalobkyne je neoprávnený, neopodstatnený a nedostatočne odôvodnený. Z odporu nie je podľa žalobkyne zrejmé z akého dôvodu žalovaná takmer po dvoch rokoch fungujúceho právneho vzťahu začala spochybňovať oprávnenosť, opodstatnenosť a dôvodnosť práva žalobkyne na odmenu za poskytovanie právnych služieb. Tvrdenia žalovanej považovala žalobkyňa za nepodložené a nespôsobilé akokoľvek spochybniť jej nárok. Poukázala na to, že vykonala činnosť, na ktorú bola povinná, a to vypracovaním záverečného písomného vyjadrenia na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava II vyhláseného na pojednávaní dňa 22.03.2012 a zastupovaním na pojednávaní dňa 18.05.2012. Žalovaná aj napriek tomu, že si žalobkyňa splnila zmluvnú povinnosť odmietla žalobkyni zaplatiť dohodnutú odplatu. Ohľadne tvrdenia žalovanej o neúčelnosti právnych tieto podľa žalobkyne nemôžu obstáť, pretože žalovaná ako klient je povinná zaplatiť žalobkyni ako advokátovi odmenu za poskytnuté právne služby bez ohľadu na to, či tieto právne služby priniesli očakávaný výsledok.

4. Súd nariadil v spore pojednávanie na 28.04.2016. Žalobkyňa zotrvala na podanej žalobe a písomných vyjadreniach. Uviedla, že Okresný súd Bratislava III v spore vedenom pod sp. zn. 58C/54/2010 na pojednávaní konanom 29.11.2011 zaviazal žalovanú na písomné vyhotovenie záverečnej reči, a teda išlo o potrebný úkon (súdu predložila zápisnicu o pojednávaní z 29.11.2011). Text záverečného vyjadrenia bol zaslaný žalovanej elektronicky 17.04.2012, čo preukazovala predmetným e-mailom, rovnako súdu predložila aj zápisnicu o pojednávaní z 18.05.2012, vyjadrenie zo 17.04.2012 a záznam o svedeckej výpovedi O. O. S.. Uviedla, že žalovaná bola v konaní 58C/54/2010 nakoniec úspešná a spor sa skončil mimosúdne. Žalovaná nesúhlasila s tým, že bola v konaní 58C/54/2010 úspešná, pretože mimosúdna dohoda len riešila, aby v konaní nedochádzalo k navyšovaniu trov. Žaloba bola zamietnutá z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Poukázala na § 18 ods. 5 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“), podľa ktorého advokátovi nepatrí odmena za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou, ako aj na § 567 zákona č. 513/1991 Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), podľa ktorého mandatár postupuje s odbornou starostlivosťou a nárok na odplatu mu nevznikne, keď nevykoná činnosť riadne. Upriamila pozornosť aj na § 18 ods. 2 zákona o advokácii, podľa ktorého je advokát povinný dbať aj na účelnosť a hospodárnosť. Záverečná reč bola síce obsiahla, ale vo veľkej časti kopírovala predchádzajúce podania - tento úkon označila v takom rozsahu za neúčelný a nehospodárny. Namietala, že žalobkyňa nedoložila zmluvu a ani

rozpis právnych úkonov pri jednotlivých faktúrach, teda nie je zrejmé, či nejde o duplicitné uplatnenie nároku.

5. Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu 18.05.2016 poukázala na § 567 a § 571 ods. 2 Obchodného zákonníka, ako aj na § 18 ods. 2, ods. 4 a ods. 5 zákona o advokácii a uviedla, že okrem toho, že výška faktúry nezodpovedá ústnej dohode žalovanej so žalobkyňou, je vyfakturovaný počet hodín neúčelný, nevhodný a nadhodnotený, a to vzhľadom na samotný charakter úkonov, ktoré boli žalovanej vyfakturované faktúrou č. 74/2012. Žalobkyňa sama uviedla, že vypracované záverečné vyjadrenie vo veci samej bolo len zosumarizovanie podstaty veci a záverečným zhrnutím skutkových a právnych otázok. Rovnako s prihliadnutím na skúsenosti právneho zástupcu žalovanej, uviedla, že záverečné vyjadrenie vo veci samej je len zhrnutím doterajšieho stavu a už použitej právnej argumentácie, bez zásadných prvkov právnej kreativity a náročnosti. Obdobne záverečné pojednávanie v predmetnom spore bolo obsahovo i časovo menej náročné, pretože sa na ňom nepredkladali a nevykonávali žiadne nové dôkazy a účastníci konania sa v plnom rozsahu pridržali písomných vyjadrení. Žalobkyňa neinformovala žalovanú, že za posledné kompilačné vyjadrenie a následné zastupovanie na záverečnom pojednávaní, bude fakturovať takmer 17 hodín právnych služieb a vyúčtuje si teda za tieto dva úkony právnej služby odmenu vo výške 3.015 eur. Vzhľadom na uvedené zastávala názor, že žalobkyňa nepostupovala v súlade s § 18 ods. 2, ods. 4 a ods. 5 zákona o advokácii, a teda jej odmena nepatrí. Výšku fakturovanej odmeny za poskytnuté služby považovala za neadekvátnu aj vzhľadom na nepriaznivý výsledok súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 58C/54/2010, ktorý výsledok je podľa žalovanej dôsledkom pochybenia žalobkyne pri jej zastupovaní v predmetnom konaní, keď dôvodom neúspechu bolo nesprávne právne určenie žalovaného (pasívna legitímácia). Žalobkyňa teda nepostupovala v danom konaní s odbornou starostlivosťou a nedbala na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných služieb. Žalovaná porušila § 18 ods. 4 zákona o advokácii, pretože v priebehu poskytovania právnej služby vopred neinformovala žalovanú o výške odmeny za posledné dva úkony právnej služby ešte pred ich začatím. Zo strany žalobkyne tak podľa žalovanej prišlo k porušeniu § 567 ods. 1, § 571 ods. 2 Obchodného zákonníka a § 18 ods. 2 a ods. 4 zákona o advokácii, čoho dôsledkom je, že žalobkyne nevznikol nárok na odplatu / odmenu. Pre úplnosť uviedla, že celková výška úhrad žalovanej žalobkyne za poskytnuté právne služby v predmetnej právnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 58C/54/2010 predstavovala 8.695,88 eura s DPH. K vyjadreniu priložila rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 58C/54/2010-418, späťvzatie žaloby zo 04.11.2010, dohodu o urovaní, podanie vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV sp. zn. 10Cb/292/2012 spolu s predvolaním na pojednávanie.

6. Žalobkyňa v písomnom podaní doručenom súdu 27.05.2016 zhrnula, že zastupovala žalovanú v spore vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 58C/54/2010, v ktorom žalovanej poskytovala právne služby od 01.10.2010 do 30.05.2012, kedy jej bolo zo strany žalovanej odvolané plnomocenstvo v nadväznosti na rozsudok v predmetnom spore. Zároveň sa žalovaná rozhodla neuhradiť odmenu za vypracovanie záverečného vyjadrenia zo 17.04.2012 a za právne zastupovanie na pojednávaní vo veci samej, ktoré sa uskutočnilo 18.05.2012. Vyjadrila sa ku námietke žalovanej o poskytnutí služieb s nedostatočnou odbornou starostlivosťou tak, že žalovaná nikdy poskytovanie právnych služieb zo strany žalobkyne, ktoré trvalo takmer dva roky, nereklamovala. Námietku o neodbornom poskytnutí právnych služieb odôvodnila žalovaná zamietnutím žaloby v súdnom konaní z dôvodu nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného, ako aj nekonkrétnymi tvrdeniami neúčelnosti a nevhodnosti poskytnutej právnej služby. Poukázala na skutočnosť, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 58C/54/2010 nebol vydaný konečný rozsudok, žalovaná zobrala žalobu späť v nadväznosti na uzatvorenie mimosúdnej dohody. Zotrvala na svojom právnom názore prezentovanom v konaní pred Okresným súdom Bratislava II sp. zn. 58C/54/2010, pretože žalovaná v danom konaní mohla žalovať len subjekt, s ktorým mala právny vzťah. Uvedeným subjektom bola leasingová spoločnosť. Nárok v danom konaní preto uplatnila správne proti pasívne legitimovanému subjektu. Pokiaľ žalovaná zobrala žalobu späť nepostupovala podľa žalobkyne správne. Poprela v celom rozsahu tvrdenia žalovanej o existencii dohody medzi stranami sporu o symbolickom účtovaní právnych služieb s ohľadom na výšku už vyplatenej sumy. Za nespornú označila existenciu zmluvy a preukázala úhradami žalovanej v súlade so zmluvnými podmienkami, predloženou komunikáciou so žalovaným, z ktorej vyplýva, že ani jeden z účastníkov konania nespornuje existenciu zmluvy o právnom zastúpení za podmienok vystavených faktúr a nakoniec žalovaná nespornovala existenciu zmluvy už šesť rokov, a to ani na prvom pojednávaní vo veci samej. K vyjadreniu predložila rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 58C/54/2010, uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Co/12/2013 z 31.01.2013,

odovzdávací protokol, zmluvu, časový prehľad právnych služieb, faktúru č. 74/2012 z 18.05.2012 spolu so sprievodným listom a časovým prehľadom právnych služieb.

7. Ďalšie pojednávanie súd nariadil na 06.09.2018. Žalovaná zotrvala na tvrdeniach, že právna služba bola zo strany žalobkyne poskytnutá neodborne. Žalovaná uhradila žalobkyni za právne služby nemalú sumu, pričom nebola úspešná, a to z dôvodu nesprávneho označenia pasívne vecne legitimovaného subjektu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Bratislava IV. Právnu službu bola žalobkyňa povinná poskytnúť s odbornou starostlivosťou, ktorá však v tomto prípade nebola naplnená. Sporovala rozsah, ako aj výšku žalobkyňou vyúčtovanej odmeny faktúrou č. 74/2012, pretože poskytovanie právnej služby v rozsahu prípravy vyjadrenia, ktoré bolo len kompilátom dovtedajších vyjadrení a zastupovania na pojednávaní, nemohlo trvať fakturovaných 16,75 hodín. Namietala uzatvorenie mandátnej zmluvy, predmetom ktorej malo byť poskytovanie právnych služieb v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II v písomnej forme, ako aj obsah mandátnej zmluvy. Medzi stranami sporu sa uskutočnili rokovania, pri ktorých bol prítomný S., a v rámci ktorého bolo dohodnuté, že zo strany žalobkyne budú fakturované už len účelne vykonané právne služby a nie vo veľkom rozsahu. Za účelové označila písomné svedectvo O. S., zrejme advokátskeho koncipienta žalobkyne, ktorý mal pripravovať sporné vyjadrenie - zhrnutie vo veci a zúčastniť sa pojednávania, pretože nie je možné, aby si pán XXXXpo niekoľkých rokoch pamätal, keďže pracoval u žalobkyne v období od roku 2010 do roku 2013, vyčíslenie odmien v súvislosti s poskytnutou právnou službou na eurocenty. Žalobkyňa k tomu uviedla, že svedecké vyjadrenie pána S. bolo vyhotovené v roku 2016, čo sa uvádza priamo v obsahu tohto vyjadrenia. Advokátsky koncipienti od roku 2012 mali povinnosť viesť si denník svojej praxe, ktorý sa nakoniec predkladal aj na komoru a predpokladá, že v rámci tohto denníka boli obsiahnuté aj údaje týkajúce sa obsahu a rozsahu poskytnutia právnej služby koncipientom v súvislosti s vypracovaním písomného zhrnutia a zastupovania vo veci vedenej na P. súde Bratislava II. Pri svojom odchode pán Z. požiadal žalobkyňu o povolenie skopírovať podklady v tých veciach, v ktorých vykonával ako koncipient kancelárie jednotlivé úkony, čo mu bolo umožnené. Sporovanie písomnej formy medzi stranami uzavretej mandátnej zmluvy označila za novú skutočnosť. Mandátnu zmluvu v písomnej forme však už nevie dohľadať, ale jej existenciu preukazuje poukazom na obsah textu jednotlivých faktúr, ktoré sa na mandátnu zmluvu odvolávajú a priloženými časovými rozpismi. Poprela tvrdenia žalovanej o tom, že prišlo k dohode resp. vyjadreniu zo strany žalobkyne, že pre žalovanú bude realizovať vo veci už len drobné úkony a nebude fakturovať vyšší objem odmeny. Uvedené advokát nemôže nikdy povedať, pretože mu nie je vopred známy rozsah úkonov, ktoré budú potrebné pre zastupovanie vo veci. Napokon poukázala na svedecké vyjadrenie pána P., podľa ktorého pracoval na príprave písomného zhrnutia predloženého na Okresnom súde Bratislava II 22 hodín a následne školiaci advokát JUDr. N. žiadal, aby pri fakturácii znížil rozsah práce o 6 hodín. Teda zrealizovalo sa presne to, čo žalovaná namieta.

8. Podaním doručeným súdu 09.10.2018 žalovaná uviedla, že medzi stranami sporu nie je sporné, že na základe plnej moci zo dňa 28.09.2010 žalobkyňa poskytovala žalovanej právne služby v jeho klientskej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 58C/54/2010. Právne služby v danej veci žalobkyňa žalovanej fakturovala priebežne, a to nasledovnými faktúrami: faktúrou č. 154/2010 zo dňa 29.10.2010 za 22,75 hod fakturovaných právnych služieb, faktúrou č. 65/2011 zo dňa 04.05.2011 za 10 hod fakturovaných právnych služieb, faktúrou č. 135/2011 zo dňa 12.10.2011 za 10,75 hod fakturovaných právnych služieb, faktúrou č. 173/2011 zo dňa 20.12.2011 za 2 hod fakturovaných právnych služieb, faktúrou č. 50/2012 zo dňa 22.03.2012 za 3 hod fakturovaných právnych služieb a faktúrou č. 74/2012 zo dňa 18.05.2012 za 16,75 hod fakturovaných právnych služieb. Žalovaná všetky predošlé faktúry žalobkyni riadne uhradila, poslednú faktúru č. 74/2012 zo dňa 18.05.2012 v plnom rozsahu rozporovala a z uvedeného dôvodu ju odmietla uhradiť. Žalovaná namieta predovšetkým neúčelnosť, nehospodárnosť a nekvalitu údajne poskytnutých právnych služieb, ktoré boli touto faktúrou fakturované, faktúru rozporuje ako celok, namieta aj v nej uvedený počet hodín, ako aj v nej stanovenú hodinovú tarifu na 150 eur/hod. Zdôraznila, že samotná zmluva ešte nezakladá nárok advokáta na odmenu. Táto iba predstavuje základný rámec pre jej výpočet. Samotný nárok na odmenu za právne služby vzniká advokátovi až ich riadnym dodaním, tj. v prípade, ak tieto klientovi riadne poskytne. Faktúra je následne len spôsobom uplatnenia tejto odmeny vzniknutej za dodané služby. Podľa žalovanej žalobkyňa nepreukázala poskytnutie právnych služieb v rozsahu fakturovanom faktúrou, a teda neuniesla dôkazné bremeno, že by boli fakturované právne služby za vyjadrenie skutočne dodané, a že by boli dodané v takomto rozsahu. Záverečné vyjadrenie vo veci samej podľa žalovanej už nemá zahŕňať úkony ako naštudovanie predmetného sporu, prevzatie právneho zastúpenia a s tým súvisiace analýzy. Tieto už boli žalovanej fakturované prvou faktúrou č. 154/2010 zo dňa 29.10.2010

za 22,75 hod fakturovaných právnych služieb. Z vyjadrenia pána Vallu tiež vyplýva, že záverečné vyjadrenie pozostávalo iba zo sumarizácie a zhrnutia celej veci. Z jeho vyjadrenia rovnako vyplýva, že prípadu žalovanej sa venoval už od októbra 2011, a teda že bol pred vypracovaním vyjadrenia vo veci už s prípadom oboznámený a zároveň nedošlo v predmetnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II ani k žiadnej podstatnej zmene skutkových alebo právnych skutočností. Ak by teda žalobkyňa vypracovaním vyjadrenia žalovanej skutočne aj nejaké právne služby poskytla, tieto by mali spočívať iba v zhrnutí a sumarizácii už riešených otázok, čo je potrebné zohľadniť pri výslednom počte fakturovaných hodín, a obsah takéhoto vyjadrenia nemôže predstavovať rovnaký podklad pre fakturáciu ako by tomu bolo pri predchádzajúcich vyjadreniach v danej veci. Žalobkyňa žalovanú navyše vôbec vopred neinformovala, že by poskytnuté právne služby spojené s vyjadrením mali byť v rozsahu 16 hodín. Žalovaná už v danej veci nemala záujem o ďalšie právne služby, pretože mala za to, že vzhľadom na vývoj konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 58C/54/2010 bol ich objem nevhodný a ich ďalšie poskytovanie by nebolo účelné. Aj napriek uvedenému žalobkyňa žalovanú presvedčila, že podanie záverečného vyjadrenia je v danej veci nevyhnutným úkonom a žalovanú ubezpečila, že rozsah právnych služieb s tým spojený bude minimálny, a že prípadná výška odmeny za ne bude iba symbolická. Následne za právne služby bola žalovanej vyúčtovaná suma za 16 hodín právnych služieb, čo bolo proti pokynom žalovanej a aj proti jej záujmom. Doba 16 hodín právnych služieb je vo vzťahu k právnym službám, ktoré už žalobkyňa v danej veci žalovanej fakturoval až 1/4 z celkového objemu údajne dodaných právnych služieb v danej veci. V žiadnom prípade tak nie je možné hovoriť, že by odmena za právne služby spojené s vyjadrením bola iba symbolická. Medzi stranami je sporná nie len výška odmeny za údajne poskytnuté právne služby, ale je sporný aj samotný nárok na odmenu ako taký. Ak by predsa len boli nejaké právne služby žalovanej poskytnuté, tieto neboli poskytnuté v súlade so zákonnými požiadavkami, a tak žalobkyňa za ne nárok na odmenu nevznikol. Žalobkyňa na záverečnom pojednávaní na Okresnom súde Bratislava II predniesla iba veľmi stručný prednes spočívajúci v tom, že sa v plnom rozsahu pridrižava doterajším vyjadrením, zotrváva na svojom návrhu, a konajúci súd žiada, aby návrhu v plnom rozsahu vyhovel. Prevažná časť vyjadrenia predstavuje takmer odslova doslova totožnú kópiu textu predchádzajúceho podania žalobkyne v danej veci, a to podania zo dňa 26.10.2010 označeného ako "Čiastočné späťvzatie žaloby a návrh na pripustenie zmeny žaloby". Poukázala na to, že ods. 1 až 9 a ods. 42 až do konca vyjadrenia je kópiou predchádzajúceho vyjadrenia. Zostávajúce odseky vyjadrenia - ods. 10 až 41 predstavujú prevažne už iba zhrnutie skutkového stavu veci, ktorý spočíva v doslovných citáciách výpovedí svedkov (ods. 20, 23, 24, 25, 32, 33, 39, 40, 41), pričom polovica z nich je vo vyjadrení aj zaradená pod jeho časť A - popis skutkového stavu. Po vylúčení týchto odsekov pritom zostávajú vo vyjadrení už len ods. 10 až 19, ods. 21, 22, 26, 27, 28, 29, 30, 31. Zostatok týchto odsekov (cca 20 odsekov), predstavuje pri fonte a riadkovaní použitom žalobcom cca 3 strany textu. Aj v týchto zostávajúcich odsekoch sa často vyskytujú opakované state (napr. ods. 17 je totožným s ods. 30; alebo ods. 18 je totožným s ods. 31; ods. 27 a 28 je viac-menej totožným s časťou ods. 28b). Pre úplnosť dala do pozornosti aj to, že žalobkyňa použila pri vyjadrení iný font písma a veľkosť riadkovania ako pri iných predchádzajúcich podaniach. Výsledkom takéhoto zmeneného formátovania je potom vizuálne nafúknutie textu vyjadrenia o ďalšie strany, a to bez akejkoľvek zmeny alebo doplnenia jeho obsahu. Podanie takmer identického vyjadrenia (oproti tomu, aké už bolo v danej predtým veci podané) nemožno preto považovať za účelné a odborné poskytnutie právnych služieb, ktorého účelom by bol záujem klienta a účinná obrana jeho práv. Takúto duplicitu nie je možné hodnotiť ako postup LEGE ARTIS a s odbornou starostlivosťou. V prípade takejto duplicity de facto nejedná o dodanie nových právnych služieb, a teda v uvedenom prípade nedochádza k vzniku odmeny žalobkyne. Namietala súlad takéhoto postupu v súlade s dobrými mravmi a zásadami profesijnej etiky. Žalobkyňa sa tak de facto domáha úhrady už raz poskytnutých a uhradených právnych služieb. Žalobkyňa sa domáha duplicitnej úhrady bez toho, aby žalovanej dodala novú službu, ktorá by bola dodaná v súlade so zákonom a v súlade so záujmami žalovanej a zásadou účelnosti a hospodárnosti poskytovania právnych služieb.

9. Na pojednávaní konanom dňa 26.11.2018 súd vypočul svedka O.. O. S., L.. S. C. a U. G.. Na ďalšom pojednávaní konanom 07.02.2019 súd vypočul M.. M. N..

10. V spore rozhodol Okresný súd Bratislava I rozsudkom sp. zn. 33Cb/246/2012-397 z 21.03.2019 tak, že žalobe žalobkyne v celom rozsahu vyhovel. Tento rozsudok bol následne Krajským súdom v Bratislave uznesením sp. zn. 4Cob/167/2019-459 z 26.11.2020 na základe odvolania žalovanej zrušený a vec vrátená Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.

11. Súd vo veci následne nariadil pojednávanie na 25.06.2021, ktoré sa konalo v prítomnosti sporových strán. Žalobkyňa poukázala na bod 10 a 11 písomnej záverečnej reči z 19.03.2019 o tom, že časť predmetného sporného vyjadrenia bola prevzatá z iného vyjadrenia, ide o body 1 až 9 a 42 a nasl., tieto body žalobkyňa neúčtovala, body 10 až 41 sú nové body - 8 strán textu, na ktorých právnik pracoval 22 hodín, tento rozsah bol následne konateľom žalobkyne zúžený na 16 hodín, pretože sa neúčtuje viac ako 2 hodiny na jednu stranu, čo nemožno označiť za neúčelné a ani za rozporné s dobrými mravmi. Ide o to aký čas strávila žalobkyňa poskytovaním právnej služby, tak bola koncipovaná zmluva, žalovaná vedela, že takto žalobkyňa účtuje, len sa jej na konci nepáčil výsledok sporu. Ku korektívu dobrých mravov uviedla, že nebol účtovaný zjavne neprímeraný počet hodín na jednu stranu. Žalovaná poukázala na závery odvolacieho súdu. Argumentovala odkazom na svoje písomné vyjadrenie z 08.10.2018 (bližšie pozri bod 8. tohto rozsudku). Žalovaná vyjadrila nespokojnosť s rozsahom právnych služieb, pričom mala zaznieť veta o vypínaní taxametra, čo žalobkyňa nepoprela ale podľa žalovanej túto vetu neodôvodnene vzťahla na iný spor, ktorý bol oficiálne ukončený. Predmetom fakturácie je teda kompilát v rozsahu 16 hodín.

12. Na základe doteraz uvedeného súd konštatuje, že spornou medzi stranami sporu je oprávnenosť nároku žalobkyne na zaplatenie odmeny v sume 3.015 eur za poskytnutie právnej služby, ktorá bola fakturovaná faktúrou č. 74/2012.

13. Súd následne uvádza relevantné právne posúdenie. Podľa § 261 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejme s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 272 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak písomne uzavretá zmluva obsahuje ustanovenie, že sa môže meniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme, môže sa zmluva meniť alebo zrušiť iba písomne.

15. Podľa § 567 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka mandatár je povinný postupovať pri zariaďovaní záležitosti s odbornou starostlivosťou. Činnosť, na ktorú sa mandatár zaviazal, je povinný uskutočňovať podľa pokynov mandanta a v súlade s jeho záujmami, ktoré mandatár pozná alebo musí poznať. Mandatár je povinný oznámiť mandantovi všetky okolnosti, ktoré zistil pri zariaďovaní záležitosti a ktoré môžu mať vplyv na zmenu pokynov mandanta.

16. Podľa § 571 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak zo zmluvy nevyplýva niečo iné, vznikne mandatárovi nárok na odplatu, keď riadne vykoná činnosť, na ktorú bol povinný, a to bez ohľadu na to, či priniesla očakávaný výsledok alebo nie. Ak možno očakávať, že v súvislosti s vybavovaním záležitosti vzniknú mandatárovi značné náklady, môže mandatár požadovať po uzavretí zmluvy primeraný preddavok.

17. Podľa § 18 ods. 1 zákona o advokácii advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí.

18. Podľa § 18 ods. 2 zákona o advokácii advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

19. Podľa § 18 ods. 4 zákona o advokácii advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

20. Podľa § 24 ods. 1 zákona o advokácii advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok.

21. Podľa § 24 ods. 3 zákona o advokácii odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

22. Podľa § 1 ods. 2 vyhlášky 655/2004 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len „zmluvná odmena“); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

23. Podľa § 2 ods. 1 a 2 vyhlášky pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Zmluvná odmena sa určuje a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na vybavenie veci (hodinová odmena), b) paušálnou sumou (paušálna odmena), c) podielom na hodnote veci (podielová odmena), d) tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny.

24. Podľa § 3 vyhlášky hodinová odmena sa môže dohodnúť určením počtu hodín potrebných na poskytnutie právnej služby. Pri poskytovaní jednoduchej právnej služby môže advokát s klientom dohodnúť hodinovú odmenu delenú na začaté štvrt hodiny.

25. Podľa § 4 vyhlášky advokát pri vyúčtovaní predloží klientovi na jeho žiadosť časovú špecifikáciu vykonanej práce.

26. Podľa § 10c nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013. V danom spore bola zmluva uzavretá 01.10.2010, a teda právny vzťah vznikol pred 01.02.2013.

27. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 31. januáru 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, teda ku dňu 02.06.2012 bola 1 %.

28. Podľa § 255 ods. 1 C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobkyňa zastupovala žalovanú v spore vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 58C/54/2010, čo napokon preukazuje aj plnomocenstvo udelené žalovanou žalobkyňi 28.09.2010, a ktoré je založené v spise 58C/54/2010, ktorý konajúci súd pripojil. Toto plnomocenstvo založené na č. I. 111 predmetného spisu tak potvrdzuje vôľu žalovanej, aby ju žalobkyňa v predmetom spore zastupovala. Plnomocenstvo je datované 28.09.2010, pričom k uzavretiu zmluvy o poskytovaní právnych služieb malo podľa tvrdení žalobkyne dôjsť až 01.10.2010, teda udelenie plnomocenstva časovo predchádza uzavretie zmluvy medzi stranami sporu. Z tohto je možné vyvodiť, že v čase udelenia plnomocenstva musela existovať medzi stranami sporu ústna dohoda o podstatných náležitostiach tohto právneho vzťahu, ktoré sa následne premietli do uzatvorenej zmluvy. Súd vychádzal z existencie písomnej zmluvy o poskytovaní právnych služieb, hoci žalobkyňa súdu predložila túto zmluvu bez podpisov strán sporu, pretože ju údajne mala odovzdať žalovanej s ďalšou dokumentáciou. Existenciu písomnej zmluvy medzi stranami sporu je ale možné vyvodiť z jednotlivých faktúr vystavených žalobkyňou, pretože v každej jednej faktúre t. j. faktúre č. 154/2010, č. 65/2011, č. 135/2011, č. 173/2011, č. 50/2012, č. 74/2012 je odkaz na článok VI bod 2. zmluvy, ktorý upravuje odmenu advokáta - žalobkyne. Vo faktúrach nie je pritom uvedená hodinová odmena, len celková suma. Žalobkyňa súdu predložila sprievodný list k spornej faktúre č. 74/2012 z 18.05.2012 adresovaný žalovanej, ktorý tiež odkazuje na uzatvorenú zmluvu

a jej prílohou je časový prehľad právnych služieb, ktorý rovnako odkazuje na zmluvu z 01.10.2010. Na zmluvu odkazuje aj časový prehľad právnych služieb k faktúre č. 173/2011 z 20.12.2011. Žalovaná faktúry č. 154/2010, č. 65/2011, č. 135/2011, č. 173/2011, č. 50/2012 pritom riadne uhradila. Napokon existenciu zmluvy potvrdil svedok O. S., ktorý na pojednávaní konanom 26.11.2018 v rámci svojho výsluchu uviedol, že právny vzťah medzi stranami sporu zakladala písomná zmluva, ktorú fyzicky videl v listinnej podobe. Zároveň dodal, že v záhlaví mala nadpis zmluva o poskytovaní právnych služieb. Po predložení zmluvy svedkovi tento uviedol, že sa zhoduje všetko čo si pamätá. Svedok sa ďalej vyjadril, že nevie uviesť okamih, od ktorého sa predmetná zmluva v spise už nenachádzala, pričom v odovzdávacom protokole sa neuvádza, pretože sa toto vyhotovenie klientovi neodovzdáva, tento svoje vyhotovenie dostáva pri podpise zmluvy (čo napokon potvrdzuje aj samotná zmluva v článku VIII ods. 1). Z uvedených listinných dôkazov a výpovede svedka Mgr. S. súd ustálil písomnú formu zmluvy a z tejto následne aj vychádzal. Obsah právneho vzťahu medzi stranami sporu je tak zachytený v predmetnej zmluve. Žalovaná síce namietala, že žalobkyňa nepreukázala písomnú formu uzavretej zmluvy, ale neposkytla žiadne tvrdenia o tom, že zmluva mala byť uzavretá len v ústnej forme.

31. Uvedené má potom význam pre posúdenie prípadnej zmeny takejto zmluvy. V článku VIII bod 2. zmluvy je totiž uvedené, že zmeny a doplnky tejto zmluvy môžu byť vykonané iba písomnou formou. V obchodnoprávných vzťahoch je preto ústna zmena akejkoľvek písomnej zmluvy v rozpore so zákonom (porovnaj bod 14. tohto rozsudku) len vtedy, ak v zmluve bolo uvedené dojednanie, že zmeny podliehajú písomnej forme. Akákoľvek zmena tejto zmluvy preto musela byť v súlade so zmluvou a zákonom urobená písomne. Uvedené sa vzťahuje potom na všetky námietky žalovanej o „účtovaní symbolickej odmeny“, „vypínaní taxametra“, rozporu s pokynom žalovanej na minimalizáciu právnych služieb - tieto nekonkrétne frázy pokiaľ sa neprejavili v písomne uzatvorenom dodatku k zmluve nemajú podľa názoru súdu právnu relevanciu. Navyše z nich nevyplýva obsah, čo je potrebné rozumieť pod symbolickou odmenou, vypnutím taxametru, minimalizácii odmeny. Žalovaná, ak nebola spokojná s poskytovaním právnych služieb (čo tvrdí, že nebola) mala spoluprácu so žalobkyňou ukončiť ešte pred poskytnutím sporných právnych služieb, prípadne zmeniť, resp. trvať na zmene dohodnutej odmeny písomne.

32. Súd považuje za potrebné ešte doplniť, že právny vzťah medzi stranami sporu subsumoval nielen pod zákon o advokácii, ale aj Obchodný zákonník preto, lebo strany sporu sa v článku VIII ods. 3 zmluvy dohodli na aplikácii Obchodného zákonníka a zároveň zmluva bola uzatvorená s podnikateľom, pričom v predmetnom spore išlo o podnikateľskú činnosť žalovanej. Uvedené má potom za následok, že uzavretá zmluva sa posudzuje ako mandátna zmluva podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. Aplikácia Obchodného zákonníka nebola medzi stranami sporu sporná, samotná žalovaná sa v konaní domáha a argumentuje ustanoveniami práve mandátnej zmluvy. Okresný súd Bratislava I už v rozsudku sp. zn. 33Cb/246/2012-397 z 21.03.2019 uviedol (a tento záver nebol namietaný), že zmluva o poskytovaní právnych služieb bola uzatvorená medzi žalobkyňou, ktorá je nepochybne podnikateľom a žalovanou (klientom) ako podnikateľom. Zmluvou o poskytovaní právnych služieb bol teda medzi stranami založený právny vzťah, a pretože pri jeho vzniku bolo s prihliadnutím ku všetkým okolnostiam zrejmé, že sa týka podnikateľskej činnosti žalovanej, spravuje sa tento vzťah Obchodným zákonníkom ako všeobecnou právnou úpravou, a to konkrétne ustanoveniami upravujúcimi mandátnu zmluvu. Pokiaľ ide o žalovanú ako podnikateľa dôvodil súd, že zmluva o poskytovaní právnych služieb sa týka jej podnikateľskej činnosti, predovšetkým z predmetu konania vedeného na Okresnom Bratislava II. Žalovaná, ktorá vystupovala v konaní pred Okresným súdom Bratislava II v procesnej pozícii žalobkyne si uplatnila nároky vyplývajúce z leasingovej zmluvy, predmetom ktorej bol leasing motorového vozidla slúžiaceho k podnikaniu. S týmito závermi vyslovenými v predchádzajúcom rozsudku sa súd stotožňuje, a preto zmluvu podriadil aj pod režim Obchodného zákonníka.

33. Súd sa následne zaoberal námietkou žalovanej, že právne služby neboli z jej strany objednané, že neboli objednané v rozsahu 16 hodín a že neboli v odsúhlasenom rozsahu poskytnuté. V článku II bod 1. zmluvy je uvedené, že vymedzenie rozsahu zmluvy klient uskutoční tak, že si jednotlivé právne služby alebo druhy právnych služieb objedná prostredníctvom ústnej, písomnej, telefonickej, faxovej alebo e-mailovej požiadavky a súčasne zreteľne konkretizuje predmet a cieľ právnej služby. Zo zápisnice o pojednávaní Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 58C/54/2010 z 29.11.2011 vyplýva, že súd pojednávanie odročil na 20.04.2012 o 11:10 hod s tým, že k termínu pojednávania strany doručia písomné zhrnutia prejednávanej veci, ako aj záverečné reči. V nadväznosti na to, bolo zo strany žalobkyne vypracované vyjadrenie zo 17.04.2012, za ktoré odmena je predmetom tohto súdneho sporu. Rovnaký deň odoslal O. S. na adresu bratislavsky@slovzdrojplus.sk e-mail označený ako „záverečné

vyjadrenie“, ktorého prílohou malo byť predmetné záverečné vyjadrenie. V elektronickej správe je uvedené, že v prípade pripomienok, návrhov má žalovaná dať vedieť žalobkyni. Na pojednávaní konanom 26.11.2018 svedok O. S. na otázku, či informoval o príprave záverečného zhrnutia konateľa žalovanej, tento uviedol, že bol s ním v kontakte či už v elektronickej alebo telefonicky, osobne až na pojednávaní. Ďalej uviedol, že konateľ žalovanej nenamietal prípravu záverečného zhrnutia. Z výpovede svedka a vyššie uvedenej listiny potom vyplýva, že podanie záverečného vyjadrenia zo 17.04.2012 nebolo vykonané bez vedomosti žalovanej. Toto vyjadrenie jej bolo zaslané a táto k nemu výhrady nemala. Je preto podľa súdu dostatočne preukázaná objednávka žalovanej na podanie tohto vyjadrenia. Tento záver možno vyvodiť aj z tvrdení žalovanej o tom, že žalobkyňa žalovanú presvedčila o nevyhnutnosti podania tohto úkonu. Pokiaľ žalovaná namietala potrebu objednania istého rozsahu právnej služby a jeho následného odsúhlasenia, v prípade dohodnutej hodinovej odmeny, je táto požiadavka nelogická. Žiadny advokát totiž nedokáže vopred odhadnúť časový rozsah poskytnutej právnej služby a už vôbec nie o tomto rozsahu vopred klienta informovať. Ak žalovaná mienila postupovať v tomto smere mala si so žalobkyňou dohodnúť iný druh odmeňovania advokáta - napr. paušálnu odmenu alebo tarifnú odmenu. Prípadne si mala dohodnúť určenie počtu hodín potrebných na poskytnutie právnej služby. Žiadny takýto spôsob odmeny ale nebol dohodnutý. Žalovaná si dohodla so žalobkyňou odmenu hodinovú, pri ktorej sa zaviazala zaplatiť sumu 150 eur za hodinu poskytnutých právnych služieb. Navyše, ak žalovaná nesúhlasila s vypracovaným vyjadrením mala toto možnosť namietat, čo sa neudialo. Námietky žalovanej sú preto nedôvodné. Uvedené platí aj pre informovanie o rozsahu poskytnutých služieb spočívajúcich v zastupovaní na pojednávaní. Predsa nikto nedokáže vopred odhadnúť trvanie pojednávania, a preto ak žalovaná toto namietala, mala uzavrieť so žalobkyňou zmluvu s iným spôsobom odmeňovania. Žalovaná napokon ani len netvrdila, že týmto spôsobom, ktorého aplikácie sa domáha uhrádzala predchádzajúce faktúry, teda že všetky poskytnuté právne služby vyžadovali informovanie žalovanej o ich rozsahu a následné schválenie tohto rozsahu a preukázanie poskytnutia v odsúhlasenom rozsahu. K neinformovaniu žalovanej sa vyjadril aj Krajský súd v Bratislave v uznesení sp. zn. 4Cob/167/2019-459 z 26.11.2020 tak, že absencia informovania má v zákone uvedené následky (odmena advokátovi nepatrí) len v prípade, ak by bol klientom spotrebiteľ, čo však splnené nebolo, pretože žalovaná vystupovala v právnom vzťahu so žalobkyňou ako podnikateľ.

34. K námietke žalovanej o symbolickom účtovaní odmeny a vypnutí taxametra súd poukazuje na už uvedené v bode 31. tohto rozhodnutia a to, že na takúto zmenu zmluvy v odmene advokáta by sa vyžadovala písomná forma. Svedok L. C. na pojednávaní konanom 26.11.2018 uviedol, že na stretnutí s pánom M., pani N. a JUDr. Bizoňom posledný menovaný na otázku pána Bratislavského o faktúre a jej výške uviedol, že vypína taxameter a faktúra bude symbolická, pričom konkrétna výška účtovanej sumy nebola uvedená. Svedkyňa G. rovnako uviedla, že bola na stretnutí, na ktorom Z. reagoval na nespokojnosť pána Bratislavského s výškou faktúr tak, že fakturovanie bude symbolické. Rovnako potvrdila, že o konkrétnej sume sa nehovorilo. Výrok o vypnutí taxametra si svedkyňa nepamätala, len výrok o symbolickej sume. Na pojednávaní konanom 07.02.2019 súd vypočul JUDr. Bizoňa, ktorý nepoprel výrok o vypnutí taxametra, ale vzťahoval ho na úplne inú kauzu, čo žalovaná rozporovala. Samotná žalobkyňa vo svojom podaní z 23.05.2016 a v prednese na pojednávaní konanom 06.09.2018 poprela dohodu o symbolickej odmene. Bez ohľadu na to, ku ktorej kauze sa mal výrok o vypnutí taxametra a účtovaní symbolickej odmeny vzťahovať, nie je možné z týchto výrokov nič konkrétne vyvodit', pretože takéto vyjadrenia sú veľmi všeobecné. Podľa názoru súdu ide o prejav vôle obsahom, ktorého je návrh adresovaný druhej strane na zmenu výšky odmeny na symbolickú (resp. vypnutie taxametra). Takýto návrh ale nie je dostatočne určitým prejavom vôle. Formulácia o symbolickej odmene (vypnutí taxametra) hodnotená z hľadiska požiadavky na určitosť právneho úkonu nezodpovedá nárokom kladeným na kvalitu obsahu právneho úkonu, pretože z tohto prejavu nie je možné ani výkladom jednoznačným spôsobom stanoviť obsah vôle, keď nie je zrejmé akú výšku a hodnotu mal predstavovať návrh symbolickej odmeny, resp. čo sa myslí pod pojmom vypnutie taxametra. Odvolací súd vo svojom uznesení sp. zn. 4Cob/167/2019-459 z 26.11.2020 zároveň označil tento právny názor za správny. Napokon nemožno opomínať ani v tomto prípade už skôr uvedené, že akákoľvek zmena v odmene si vyžadovala písomnú formu.

35. Súd sa už osobitne nezaoberal odbornosťou poskytovaných právnych služieb (ich poskytovaním s odbornou starostlivosťou), vychádzal z už skoršieho konštatovania v tomto spore (v predchádzajúcom rozsudku), že žalobkyňa ako právny zástupca žalovanej v spore pred Okresným súdom Bratislava II nevybočila v rámci zastupovania zo štandardnej advokátskej praxe a nešlo ani o celkom zjavné pochybenie z jej strany, a preto nie je možné hovoriť o porušení povinnosti postupovať pri jednotlivých

úkonoch právnej služby s odbornou starostlivosťou. Žalovaná nesprávne zamieňa zodpovednosť advokáta za postup „lege artis“ za jeho neohraničenú zodpovednosť za výsledok sporu. Podľa súdu by právny zástupca porušil povinnosť poskytovať právne služby s odbornou starostlivosťou len v situácii, ak by jeho postup alebo názor bol krajne neštandardný a odporoval by výslovnej dikcii právneho predpisu. Pri posúdení procesnej obrany žalovanej, je potrebné skúmať, či žalobkyňa postupovala s odbornou starostlivosťou práve pri tých úkonoch, za ktorých uskutočnenie sa domáha odmeny. Jednotlivé úkony právnej služby (písomné záverečné zhrnutie a účasť na pojednávaní) boli podľa súdu uskutočnené s odbornou starostlivosťou, pretože zodpovedajú nárokom na písomné záverečné zhrnutie a na štandardné zastupovanie právnym zástupcom na uskutočnenom pojednávaní. Žalovaná nemala čo do obsahu záverečného písomného zhrnutia vypracovaného žalobkyňou, ani čo do spôsobu zastupovania žalovanej na pojednávaní, žiadne námietky alebo výhrady. Pokiaľ ide o písomné záverečné zhrnutie - vyjadrenie žalobkyne zo 17.04.2012, doručené Okresnému súdu Bratislava II dňa 18.04.2012 jeho obsahom je popis rozhodujúcich skutkových okolností, vyjadrenie sa k vykonanému dokazovaniu a právne posúdenie splnenia podmienok vzniku zodpovednosti za škodu, ako aj odkaz na vec sa vzťahujúce právne predpisy a judikatúru a nakoniec záverečný návrh na rozhodnutie vo veci. Súd má za to, že záverečné zhrnutie obsahuje všetky náležitosti, ktoré možno považovať za pravidelné v prípade tohto typu podania v súdnom konaní. Pokiaľ ide o zastupovanie na pojednávaní, z obsahu zápisnice o pojednávaní z 18.05.2012 súd nezistil žiaden taký postup žalobkyne ako právneho zástupcu, ktorý by mohol byť dôvodom pre posúdenie postupu žalobkyne pri poskytnutí právnej služby - účasti na pojednávaní - ako neodborného resp. porušujúceho povinnosť postupu s odbornou starostlivosťou. Žalovaná namietala nesprávne právne posúdenie veci ako celku právnym zástupcom, v rámci ktorého boli jednotlivé úkony uskutočnené. Podľa súdu právny zástupca neručí klientovi za správnosť názoru alebo za výsledok sporu, pokiaľ sa v súvislosti s vytvorením svojho názoru alebo vedenia sporu nedopustil zrejmej nedbanlivosti. O takýto prípad by išlo vo veci, ktorá bola konštantne judikovaná, čo však nie je tento prípad. Tento právny názor bol potvrdený aj odvolacím súdom, ktorý sa stotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie o nedôvodnosti námietky žalovanej, podľa ktorého žalobkyňa nepostupovala pri zastupovaní žalovanej s odbornou starostlivosťou.

36. V rámci rozhodnutia sp. zn. 4Cob/167/2019-459 z 26.11.2020 odvolací súd uviedol, že zastáva odlišný právny názor vo vzťahu k otázke účelnosti a hospodárnosti namietaných právnych služieb fakturovaných žalobkyňou žalovanej spornou faktúrou č. 74/2012 zo dňa 18.05.2012. Odvolací súd dal do pozornosti, že obsahom záverečného vyjadrenia má byť stručné a vecné zhrnutie substancovaných skutkových tvrdení, vyjadrenie k priebehu a výsledkom dokazovania a k právnej stránke veci. Záverečné vyjadrenie teda predstavuje sumarizáciu podstaty argumentácie sporovej strany, použitej v predchádzajúcich štádiách konania, a to bez rozsiahleho a popisného exemplifikovania. S poukazom na charakter dotknutého vyjadrenia (v ktorom mali byť už len zhrnuté podstatné skutočnosti) a obsah tohto vyjadrenia (okopírovaný text z predchádzajúceho vyjadrenia a opakované state v tomto vyjadrení) odvolací súd považoval za dôvodnú námietku žalovanej o nehospodárnosti a neúčelnosti času stráveného žalobkyňou ako advokátom (resp. koncipientom pod dohľadom advokáta), ktorý je odborne spôsobilou osobou, pri vypracovaní záverečného zhrnutia v dobe trvania 16 hodín, za ktoré by jej mala prislúchať suma vo výške 3.015 eur (ktorá suma zahŕňa i čas strávený na pojednávaní dňa 18.05.2012). Poukázal na to, že okrem niekoľkých strán okopírovaného textu z predchádzajúceho podania obsahuje sporné vyjadrenie - záverečné zhrnutie niekoľko strán textu, v ktorom sa opakujú iné state tohto vyjadrenia.

37. Súd opätovne v danom spore rozhodujúci (po zrušení predchádzajúceho rozsudku odvolacím súdom) viazaný právnym názorom odvolacieho súdu uvedenom v predchádzajúcom bode pristúpil ku skráteniu žalobkyňou vyúčtovanej odmeny fakturovanej faktúrou č. 74/2012 z dôvodu nehospodárnosti a neúčelnosti. Úvodom je potrebné zdôrazniť, že podľa súdu je výsledná odmena po tomto krátení odmenou, ktorá už zohľadňuje korektív dobrých mravov. Súd sa nestotožňuje s takým postupom, aby po vykonaní krátenia odmeny z dôvodu jej nehospodárnosti a neúčelnosti došlo k ďalšiemu kráteniu pre rozpor s dobrými mravmi. Takýmto postupom by sa stal pravý opak, teda žalovaná by sa dostala do rozporu s dobrými mravmi, ak advokátovi, s ktorým uzavrela zmluvu a dohodla sa na hodinovej odmene nemienila za poskytnutú službu zaplatiť ani euro odvolávajúc sa na dobré mravy. V súlade s bodom 35. tohto rozsudku nie je podstatný výsledok sporu, v ktorom žalobkyňa žalovanú zastupovala, ale riadny výkon činností, a teda v nadväznosti aj na konštatovanie odvolacieho súdu o tom, že poskytnuté právne služby boli poskytnuté odborne, nemožno sa stotožniť s názorom žalovanej o výslednej odmene 0 eur. Výkon práva s dobrými mravmi totiž znamená, že výkon práva sa ocitá v rozpore s uznávaným

názorom majority spoločnosti o otázke, aký by mal byť výkon tohto práva. Uznávaným názorom majority spoločnosti potom podľa súdu v žiadnom prípade nie je neuhradenie žiadnej odmeny advokátovi zastupujúcemu stranu z dôvodu nesúhlasu s rozsahom fakturovaných hodín vynaložených na právnu službu, ale len zníženie takto fakturovanej odmeny. Preto námietka žalovanej o rozpore s dobrými mravmi môže mať za následok len primerané zníženie odmeny advokáta, čo súd v súlade s názorom odvolacieho súdu musí vykonať tak či tak.

38. Sporné vyjadrenie žalobkyne zo 17.04.2012 podané v spore vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp, zn. 58C/54/2010 má 16 strán a v rámci nich 68 bodov. Sama žalobkyňa priznala, že body 1 až 9 a body 42 až 68 sú prevzaté z iného vyjadrenia, body 1 až 9 sú obsiahnuté po stranu 4 vyjadrenia a body 42 až 68 sú na strane 12 až 16. Podľa žalobkyne za tieto body nebola účtovaná žiadna odmena. Tieto tvrdenia súd spochybňovať nemôže, pretože žalobkyňa je práve tým subjektom, ktorý sám najlepšie vie, čo bolo a čo nebolo fakturované. Odmenu teda žalobkyňa účtovala za celkovo 8 strán textu, pričom uviedla, že v rámci jej politiky sú účtované maximálne 2 hodiny za stranu textu aj keď bolo vynaložených viac hodín na prípravu textu. Podľa žalobkyne sa toto stalo aj v tomto prípade, keď koncipient na vyjadrení pracoval viac ako 16 hodín, pričom na pokyn konateľa žalobkyne bola odmena účtovaná práve za 16 hodín (8 strán x 2 hodiny na stranu). Na tomto mieste ale musí súd poznamenať, že zvyšných 8 strán textu, ale obsahuje aj state, ktoré boli do sporného vyjadrenia prenesené z vyjadrenia z 21.09.2011 (toto je obsahom pripojené spisu Okresného súdu Bratislava II). Odmena za 16 hodín právnych služieb teda musí byť v súlade s rozhodnutím odvolacieho súdu znížená z dôvodu jej nehospodárnosti a neúčelnosti. Súd vychádzal z rozhodnutia odvolacieho súdu, že záverečné vyjadrenie predstavuje sumarizáciu podstaty argumentácie sporovej strany, použiteľ v predchádzajúcich štádiách konania, a to bez rozsiahleho a popisného exemplifikovania. Podľa súdu je nadbytočné porovnávať sporné vyjadrenie s inými podaniami žalobkyne v spore, pretože je len pochopiteľné, že záverečná reč nie je žiadnym novým úkonom v spore, neoplyva kreativitou advokáta a jej účelom nie je tvrdenie nových skutočností, ale len sumarizácia skutkových okolností, zhodnoteného dokazovania a uvedenie právnych argumentov. Z uvedeného dôvodu nemôže ísť o duplicitnú fakturáciu, pretože to by malo za následok, že každé záverečné vyjadrenie advokáta by bolo duplicitne fakturované, pretože v drivej väčšine prípadov neprináša toto vyjadrenie nič nové, ale len zhŕňa už vykonané úkony. Nemožno preto prijať názor, že záverečné vyjadrenie má byť nanovo originálne a vykazovať vysoký stupeň originality a kreativity advokáta. Tento atribút majú podľa súdu vykazovať prvotné podania a nie podanie záverečné sumarizujúce predošlé podania. Je potom len pochopiteľné, že advokát zotrvávajúci na tvrdeniach pri koncipovaní záverečného vyjadrenia vychádza z už predošlých podaní. Táto činnosť ale potom zákonite predpokladá, že čas strávený na tvorbe jednej strany tohto textu nemôže byť v rozsahu 2 hodín, ako tvrdila žalobkyňa, pretože takéto sumarizujúce vyjadrenie prepisujúce obsah spisu je podľa názoru súdu možné skoncipovať za kratší čas. Súd sa stotožňuje s odvolacím súdom o charaktere záverečného vyjadrenia, a teda podľa konajúceho súdu má byť zjednodušene povedané záverečné vyjadrenie úderné, uvádzajúce podstatné veci bez prepisovania obsahu celého spisu, pretože nejde o slohovú prácu. Súd nerozporuje tvrdenie žalobkyne, že každý advokát má iný postup práce, avšak za koncipovanie zhŕňajúceho vyjadrenia v rozsahu 16 fakturovaných hodín za 8 strán je podľa názoru súdu adekvátna odmena 6 hodín, t. j. menej ako hodina na stranu, pretože aj kopírovanie a koncipovanie záverečného vyjadrenia je tvorivou prácou, na ktorej advokát pracuje a vynakladá čas. Ak teda politika advokátskej kancelárie je taká, že fakturuje 2 hodiny za stranu právnej služby, pričom tieto 2 hodiny fakturuje aj pri prvotnej príprave zastupovania a prvotnom koncipovaní vyjadrení, je potom spravodlivé a v súlade s hospodárnosťou a účelnosťou poskytnutie právnej služby, aby súdom priznaná odmena bola nastavená v tomto spore na celkovo 6 hodín za 8 strán textu. Takto určená odmena zohľadňuje aj to, že koncipient mal na vyjadrení celkovo pracovať 22 hodín. To by znamenalo, že prekopírované body vyjadrenia v celkovom rozsahu 8 strán kopíroval 6 hodín, t. j. jednu stranu textu kopíroval 45 minút, čo je značne nadhodnotený údaj (a to aj v prípade, ak by sa mal s listinou, z ktorej state kopíroval oboznámiť). Zároveň neušlo pozornosti súdu, že celé vyjadrenie žalobkyne je zvoleným riadkovaním, okrajmi a fontom písma natiahnuté, t. j. je použitá iná úprava písma, zarovnania a riadkovania ako napríklad v predošlom podaní žalobkyne v spore vedenom Okresným súdom Bratislava II označenom ako „čiasť späťvzatie žaloby . . .“, čo ale znamená, že účtovaná odmena 2 hodiny na stranu (podľa politiky žalovanej) v týchto prípadoch neplatí, pretože strana textu upraveného riadkovaním, zarovnaním a úpravou písma automaticky vytvorí ďalšiu stranu textu, keďže sa celý text natiahne, čo by potom znamenalo, že žalobkyňa z 2 hodín môže fakturovať pomaly ďalšie 2 hodiny, keďže z jednej strany textu dokáže úpravou urobiť 2 strany textu. Táto skutočnosť je tiež zohľadnená v súdom určenom rozsahu hodín. Celkovo 6 hodín za 8 strán textu predstavuje 45 minút na stranu „natiahnutého“ textu, teda

spätnou úpravou textu „zhtnutím textu“ je potom odmena samozrejme vyššia. Takto určený rozsah odmeny súd považuje za účelný, pretože v sebe zahŕňa nie len samotné kopírovanie textu z iných podaní, resp. jeho prepisovanie, ale aj duševnú činnosť pisateľa vyjadrenie skoncipovať a vybrať čo konkrétne vo vyjadrení bude uvedené.

39. Zároveň súd žalobkyni priznal aj odmenu za účasť na pojednávaní, ktoré sa na Okresnom súde Bratislava II konalo 18.05.2012 a podľa zápisnice z tohto pojednávania trvalo 40 minút. Tento úkon podľa názoru súdu nemožno rozporovať a bol vynaložený účelne a hospodárne, pričom žalovaná neuviedla žiadne tvrdenia, prečo by práve tento úkon nemal byť priznaný. Celkovo teda súd priznal žalobkyni odmenu za 6 hodín a 40 minút právnych služieb.

40. Súd mal za to, že medzi stranami sporu bola uzavretá písomná zmluva, v ktorej sa strany dohodli na hodinovej odmene 150 eur. Tvrdenia o symbolickej odmene a vypnutí taxametra sú aj s poukazom na to, že k zmene zmluvy mohlo dôjsť len písomne, príliš nejasné. Pokyn klienta na minimalizáciu odmeny by musel tiež zákonite viesť k zmene zmluvy. Sumarizujúc uvedené a po súdom určenom časovom rozsahu právnej služby 6 hodín a 40 minút je potom súdom priznaná odmena vo výške 1.000 eur, ku ktorej je potrebné pripočítať 20 % DPH (podľa článku VII. bod 1 zmluvy), t. j. celkovo 1.200 eur. Súd v nadväznosti na uvedené preto žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 1.200 eur žalobkyni. Zároveň súd žalovanú zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne (v súlade s bodom 26. a 27. tohto rozsudku), keďže sa s úhradou tejto sumy dostala do omeškania, od požadovaného dňa 02.06.2012 do zaplatenia. Strany si totiž v písomnej zmluve dohodli splatnosť faktúry na 7. deň odo dňa doručenia faktúry klientovi. Faktúra č. 74/2012 bola vystavená 18.05.2012 a žalobkyňa požaduje úrok z omeškania od 02.06.2012. Súd vychádzal z takto určeného dňa, pretože žalovaná nerozporovala, že k doručeniu faktúry došlo neskoršie ako žalobkyňou tvrdený deň 25.05.2012 a teda, že úrok z omeškania nemôže byť počítaný od 02.06.2012. Vo zvyšku súd žalobu žalobkyne zamietol.

41. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. Žalobkyňa bola úspešná (z hľadiska žalovanej istiny) v sume 1.200 eur, čo k žalovanej istine 3.015 eur predstavuje úspech 39,80 %, žalovaná bola úspešná v sume 1.815 eur (3.015 eur - 1.200 eur), čo predstavuje úspech 60,20 %. Čistý úspech žalovanej je preto 20,40 % (60,20 % - 39,80 %) Súd teda priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20,40 %. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia odvolanie na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z. z.).